

Prologus

Formicarii iuxta

editionem fratris Joannis Nyder sa
cereologic professoris eximij plogus;
qui vitam tpe concilij Lonstan, Basili
licensio duxit in humanis feliciter.

Peragrans cerebro
partes quasdam / p
seruit Alemanie:
querelas nonunq
audiui pigroꝝ i si
de boim. Lur mo
to inter christico
las d̄ns nullis ec
clesiam roboret mi
raculis: aut sacris p fide tuenda / vir
tudo ad bene vivendū non illuminet
sicut olim revelatiōibꝫ. Lū p̄fidis em
iudeis clamitāt. Signa n̄a non vidi
miseria nō ē p̄pheta: / et nos nō cognos
cam plius. Qd murmur Lb̄i coop
ante gra compescere conobor in sequē
tibꝫ / p̄ plura q̄ p̄ce / et cīrcos nostra tpa / i
mo nobis dñi datū est vincere in huma
no mira s d̄o / vel miro clā ostēla sunt
divinitꝫ: cū revelatiōibꝫ var̄ ijs / et san
ctoz boim virtutibꝫ q̄ p̄st̄: aut risus
mei / et auditus p̄p̄a experientia / aut fi
dēgnoz relativo / et ut reor sati s ex
inde facta sunt credibilia. Verū q̄a in
morali nunc labore materia; p̄cor ideo
tertio sequētū ne demōstratiōne que
r̄vbi accōmoda sufficit p̄babilitas.
Nec me suspic̄ facilē credere boibꝫ q̄
busibꝫ: p̄seruit feminis: quas nisi sint
p̄bae plurimū semper talibꝫ delysa.
re suscip̄. Et̄ seru nō despiciēdus
sit fragilis: in quo seru de⁹ sepe magna
fateor cōfundat fortis mūdi: fm Apo
stolū. Scio dñi iuxta beat̄ Job ratiō
nū / nostro nō egere mēdaciō ad obse
quēdū sibi. Scio q̄ falsitatis de testa
tur theologica quā p̄fessus suz sciētia.
Scio deniq̄ suacā doctrinā p̄cul esse

a vita / et quo fungor ordine Predicā
torꝫ et officio. Nec mirēt̄ q̄s: si q̄nq̄ los
ca et noia p̄p̄ia psonarū siluero. q̄ ita
fieri debere fratna charitas impat et re
cta p̄suadet ratio; vbi aut confessionis
sigillū / aut secretū aliquid notabile / aut
p̄culū cenodoxie ad aliq̄ silēda ostrin
xit vel p̄culū aliud corporis aut anime.
¶ Sub vni⁹ igis typō voluminis libel
los q̄nq̄ colligere studui: et p̄sens op⁹
qd Formicarius appellat̄ moralizat̄.
In quo Piger discipuli / et Tholog⁹
p̄ceptoris habebit officiū. ¶ Libellus
Primus p̄ncipalif cr̄is de rarīs bono
rū boim exemplis et opatiōibꝫ. Secun
dus de fissilibꝫ bonis revelationibus.
Tertius de falsoz et illusoribꝫ visiōibꝫ.
Quartus de virtuosis p̄fectoribꝫ opera
tionibꝫ. Quintus de maleficiis et corū
deceptionibus.

Capitula prīmi

Libri.

Capitulū p̄mū. Q̄ formicarus
p̄prietates p̄ multis aialibꝫ con
ditionibꝫ sunt inspiciēde. De sexan
ginta p̄prietibꝫ cap. De triplici la
borz dr̄nita. De appetēdis miracu
lis. de eis q̄bꝫ eucharistia miraculo
se data est. Et cur sensibilis aliquan
do dēnotio subtrahitur.

Secundū cap. Agredo qd signis
ficer. De q̄busdā virginibꝫ a Lb̄o
desponsatis. et quare dñs simplici
bus plus solet dare.

Tertiū capi. Q̄ in parvis anialibꝫ
mirabilior dei lucet sapientia. de re
formatis miraculose monasteriis: et
quomodo salvari possit qui in de
formatis vivunt monasteriis.

Quartū cap. De politie bono tripli

Capita Primi et Secundi Libri

et de errore eorum qui castitati detra-
spūalis. De duplice dulcedine dini-
hūt. de liberatis ab amore carnali
divinitus. Et quod apte sint terre steri-
ptione aliquā in alijs exercitiis pī-
les pro castitate tuenda.

Quintū cap. de mutuo et fraterno
iuamine: et de triplici gradu in ma-
trimonio caste vincentium.

Sextū cap. Quod in brutis quibus-
dā aīalibō qdā est rō/memoria/ et sol-
licitudo de nō indicanda faciliter pī-
lōr vita. Et de sanctis episcoporū
quorundam exemplis.

Septimū cap. de ciuitate morali:
et labore bono triplici. Que bona fe-
cerint duo concilia gñalia nro tpe.
Et impossibilis sit mō generalis ec-
clesie reformatio. Et plati nō semp-
sunt in causa qre nō fit reformatio:
et qd oportet eos virtus sepe subditos
dissimulare.

Octauū cap. Que sunt pfectio[n]is
vie: et qntū peccēt religiosi medicinā
studētes corporis/animarum negle-
cto studio.

Nonū cap. Vitupak iners octū: et
comendat labor triplex. Et de qru-
dam hominū bonorum stupendis
corporalibus exercitiis.

Decimū cap. de mō quod religiosos
pfectōis iter transētētes plus vexat
qd̄ alios. Et qnta bona in eccl[esi]ia fe-
cerint mendicantium ordines: licet
psecutores semp habeant.

Vndecimū cap. de utilitate pegrin-
ationis discrete. de laude et fructu
Chri passione crebro ruminatiū.

Dyodecimū cap. de pparatiōe cibi. sauro virtutū habendo. Et demili-

ne gratie que aliquā in eucharistie sū-
pitione aliquā in alijs exercitiis pī-
pit. Et de mirabilib[us] naturalib[us] que
vident esse miracula.

Capitula Secundi

Libri.

Of Ap̄stulū primū. Qd̄ revelatio-
nib[us] quis credere potest bene p-
batis. Qd̄ simplicib[us] aliquā et femis
tanqz aptiorib[us] aliqua revelant. Et
de mḡri Vincēti laudib[us].

Secundū capi. De archiepi Treue-
reni. Qd̄ ctonis bona vita. Et cur ho-
die ep̄i nō sic olim clarēt miraculis.

Tertiū capi. De vītu hōis duplici.
de somniōz vītate et fallitate. Et
de ausiāt̄ i sōnio vt vigilia p̄scōs.

Quartū capi. Desomniōz differen-
tias. De causis eorum. Et de dece-
ptis p̄ somnia et visiones.

Quintū cap. Qd̄ recurrēdū ē ad di-
cretos viros in somniōz et visionū
incertitudine. Et de sex regulis per
quas aliquis in talibus non decipi
potest faciliter.

Sextū cap. De via bona multiplici-
ci in morib[us]: et sub qd̄ multis imagi-
nib[us] somniōz diversi ausiāt̄.

Septimū cap. De laude pacificoz:
erent mendicantium ordines: licet
tura reuelat: et cū simplicib[us] in eucha-
ristia miracula op̄at. Ac de quinq[ue]

prophetie gradibus.

Octauū cap. de sollicitudine p̄ the-
mata.

Capita

Tertii

Libri

tib⁹ virtuose pro republica laboran⁹
tib⁹ vel profide.
Non⁹ cap⁹. Quis sit odor bon⁹ in
morib⁹. De sancte in m̄imoni⁹ et ca-
ste viuetib⁹. Et vtrū bonus angel⁹
aliquē hominem possideat in bono:
sicut malus in malo.

Decim⁹ cap⁹. Fetor luxurie assimila-
tur sulphuri: et q̄nto sit fugiēda. Et
de castitate aut virginitate que sic
corpus tueri potest.

Vndecim⁹ cap⁹. Abstinētia quātu⁹
pdest: et crapula obest. Q̄ deus in
bis pugnāces iunat. Et de traxbi
viger castaz feminarū multitudo et
virginum.

Duodecim⁹ cap⁹. Q̄ ale contempla-
tiōis in senio assumi deberet. Quid
est seniū laudabile. Et quō quidam
decii in morte eiment: alij gaudēt q̄
prius fuerunt timidissimi et scrupu-
losi in conscientia.

Capitula Tertii

Libri.

Capitulū pm̄. Quō mutiplex
est quātitas. Qualiter q̄dāz se
fingit defuncto et esse animas et re-
uelatiōes habere. De feminis in iu-
bilo exclamantib⁹ aliquī in finone:
et quid sentiendū sit de talib⁹.

Secund⁹ cap⁹. Quātu⁹ obest anime
ecclias. Et de deceptōe triplici quā
facit diabolus aliquib⁹. Exemplaq̄
ponunt de demone visibiliter nobili
obsequente. Et de per beghardum
deceptis.

Tertiū cap⁹. De v̄sis q̄ib⁹ tyranni
assimilant. Quātum oīo cōmuni⁹
valeat: et opa p̄nata m̄icordie oī-
dit in montalib⁹ pueris: et in femi-
na pplexa mirabilē i cāis m̄imonij:
Quartū cap⁹. Quātum viri cauere
babēt a mulierū familiaritate et bla-
ditia. Quomō sexus non est vitupe-
rādus in feminis: sed viciū. Et due
dant cause cur vir excellit feminā: et
q̄re pl⁹ viri auilant q̄ feminē.

Quintū cap⁹. Quō formicaleon et
tygris hypocritas designat et heres-
ticos. Et dāt intellectus cuiusdam
pniciolisi me heresis q̄ currit hodie.
Atq̄ duo modi oīndunt q̄b⁹ demos-
nū volūtas et ptas coartaf.
Sextū cap⁹. Infamia fetori compa-
tur. Quā piculosum sit feminis cō-
niuere. Quō heretici tales solent se-
duceat ad sp̄m libertatē. Quō viri ma-
leficiantur ibi et discipulos acqrunt
desforatos.

Septim⁹ cap⁹. Quā consultum sit
sp̄nali⁹ in domo consistere. Et cur
qdā et qdā p̄ hereticos d̄cipiūt faciūt
Octauū cap⁹. Per cineres designat
humilitas. Superbia meret illudi-
tū. Exm̄ esse videt de moniali q̄ se mo-
riturā falso pdixit. Et quomodo ve-
ri a falsis pp̄betis cognoscunt.

Non⁹ cap⁹. Canib⁹ heretici assimi-
lant. Heretici in q̄nta differētia feu-
rint et malicia in regno Bohemie: et
cur aliquotiens triumphos contra
fideles obtinuerint in bellis.

Decimum cap⁹. Q̄ per aurum sacre

Capita

Quarti

Libri

scripture sapientia designat. q̄ eadē p̄ imagines naturaliſ p̄ ductas, heretici male accipiūt. t̄ de q̄dā he- Septimū cap. Senect̄ laudabilis retico puerissimo t̄ cauto ad fidem q̄ sit. d̄ septē q̄st ne c̄aria ut senes dis conuerso tandem.

Vndecimū cap. Que vtilitas ex he- Frāculo sene t̄ deuoto theologo. resi sequit. de decepti p̄ stigmata xp̄i Octauī cap. Quid fcent ḡna horū ficticia. Quō mirabilr v̄ eos sex⁹ de dei v̄l frumenti. Et quō de⁹ p̄ctā gra cipit. Et de puerō in Rauēspurg p̄ uia hodie q̄uit aliquā punit fulmine martyre tento.

Duodecimū cap. De miracul̄ t̄pe q̄ in Bohemia heretici fuerūt oñsis/ ponunt quedam exempla.

Capitula Quartū

Libri.

¶ Apitulū p̄mū. Aliā quō crescit
v̄tūcib⁹. An femine sint viris
peiores t̄ incōtinentiores?

Secūdū cap. Qua t̄ fet⁹ sp̄us quō
sint nutriēdi. De fuitib⁹ aliquā san-
ctis sine eucharistia nō migratibus.
Et q̄ sc̄ti in similib⁹ p̄uilegiati sint
eis obsequentib⁹.

Tertiū cap. Vita a q̄ sole pueniat.
Quō blasphemias q̄dā didicerūt.
Q̄ tria se vicia difficultime dimissibi-
lia: v̄ic̄ amor auaricia. t̄ odiū. de q̄
Quartū cap. Filij sp̄ua (ex̄mificat.)

les q̄ntū diligēdi ent. Et quō f̄gi-
nes q̄dā p̄ virginitate tuēda mortē
p̄ vita p̄nti oñone ap̄d Lb̄m obti-
Quintū cap. de zelo edu (muerūt.
cādi fructū aiaꝝ t̄ v̄tutes propria
ex̄ma castaꝝ virginū ponunt.

Sextū cap. Herbe t̄ eaꝝ fructus t̄
succus q̄d f̄cent. de discēda sapiētia
a mirabilib⁹ dei in lignis t̄ lapidib⁹

Septimū cap. Senect̄ laudabilis
q̄ sit. d̄ septē q̄st ne c̄aria ut senes dis-
cāt si p̄ nō didicerūt. Et de mḡo
Frāculo sene t̄ deuoto theologo.
Octauī cap. Quid fcent ḡna horū
dei v̄l frumenti. Et quō de⁹ p̄ctā gra
uia hodie q̄uit aliquā punit fulmine
vel morte tp̄ali seu spoliatione.

Nonū cap. Humor carnal t̄cupis-
cētie q̄ntū sit cauend⁹. de sc̄tiā f̄gine
Toleta clarissa. Q̄ fides hodie di-
lata ī mūndo. Et de sc̄tiā vita La-
tharine de senis. de penitentia sc̄tiā
Decimū ca. Q̄ in t̄renis (Dñci.
se null⁹ fundare deb̄z. de p̄mūtis ad
moriēduz divinis oracul. Et de nō
vindicādo se in clero p̄ laicos.

Vndecimū cap. Per q̄nc̄ remedia
labor aliq̄s facilitat̄ etiā sp̄ualis. de
horrentib⁹ ch̄ri sacra recipie. de sc̄tiā
Lb̄rine merit⁹ ei⁹ die moriēti. Et d̄
bona morte ml̄toꝝ q̄ publica iusti-
Duodecimū cap. Hy (cia plectunt.
ems t̄ estas q̄d f̄cat moralit̄. de vita
da acidia: t̄ q̄ nō opt̄ treri de mor-
te subitanea bonoꝝ hominū in qui-
bus bona vita precessit.

Capitula Quintū

Libri.

¶ Apitulū p̄mū. Dolores dixer-
si quid in sacra scriptura f̄cat.
Q̄ trib⁹ mōis deludunt̄ boim men-
tes. Et de nocturnis exercit⁹ t̄ eq̄
tib⁹ q̄d in bono v̄l in malo f̄cent.
Secūdū cap. Vnde pueniat inq̄-

Capita

Quinti

Libri

tudines nocte in quibusdam domibꝫ. et per auctoritates.

Eximia ponunt. Et quō sūt posselli
ones hoīz a demōibꝫ. Ac de sex cau-

sis q̄re quidā nō liberantur.

Tertii cap. Hyems et frigus quid
fecit. de septē maleficiꝫ exercitiis.

quō comedat pueros: quō arcte istaz
pfiteant. Et an maleficium sine pcto

Quartū cap. Necroꝫ possit tolli.

mitici q̄ sint. Quō a demōibꝫ malū
alij p̄cū recipiūt. Quō diuinitus

maleficia piediunt: et quō tēpestates

Quinuī cap. Viscus aie (cōcitā. et
delectatio luxuriosa/potissime ma-

lefic. quō infrigidat ḡnatiā; pmo-

net ad amore v̄l odiū. et an in cbari-

tate exētes possint maleficiari.

Sextū cap. Vini nocimēta oñdū

sur. Quō rem:diari p̄nt infrigidati-

amore v̄l odio capeti / et bimōi malefi-

catori. Quō bon⁹ angel⁹ magis est

benefic⁹ bonis/ q̄ mal⁹ malefic⁹ pec-

catoribꝫ. Et de m̄lē ḡ angelos casti-

ficiatis seu enuchatis.

Septimū cap. Comestio detractio-

nis q̄ sit. Malefici quō ledūt indices

aliquā: quō vidēt absentia: et quō di-

ant aliquā contradictoria.

Octauī cap. Delectatio venerea q̄n-

ti fugienda sit. ð femis sub virili spē

se publice dicētes eē missas diuinis-

ms. Et de trib⁹ q̄raro mediū tenēt:

vic̄ lingua. ecclastic⁹. et femia. q̄ i bo-

nis optia/ in mal⁹ & o aliquā pessima

Noni cap. Tres modi sunt (sunt:

corrigendi vitia. Et q̄ incubi sunt et

sucubvi demōes: put p̄baꝫ q̄ c̄mīa

Decimū cap. Que sit mūdicia et im-

mundicia carnis et spūs. Quā pici-
losus sit p̄tact⁹ maris et femie. In-

cubi v̄trū generēt. Quō qdā virgis
nes in cōceptu et partu aureolā non
p̄dūt virginū. Remedii fugādi in-

cubos dant. Et quō qdā fantasticē
solū se concepisse putant.

Vndecimū cap. Hō pfecutus est tri-

plex pticularis hō. Ex duplici caus-
sa aliq̄ possident. Sex modis demo-

nēs solent possidere. Q̄ posselli eu-

charistiā recipere possunt. Et quid va-

leant exorcismi.

Duodecimū ca. Stipes/radix/gē-

ma/flos/folia/et fructus quid signi-

ficant. de herbis/ petris/ et melodīs

an demonem arcere possint. de va-

rīs modis possidendi hominē alia-

ciati. Quō bon⁹ angel⁹ magis est

quādo fantasticis per maniam. Et
de remedīs contra maniam.

multis et comed
annis ipso in
tempore. Quo
apprendere
impensis mida
et diplom. Q
advertisit huius
particularis exponit
vulnus pectoris
quatuor annis mon
strari. Endo
ritur in anno
quarto. Quod
tempore apud e
st. ne calu
lum pectoris
conveniens si
cavat. Ite
materiam
et pectus
et tunc
mucilli a
tum. Quae
excedens vesp
eris aduenit
punctum. Quae
tempore inf
erit. Multo ab
ante tempore
et tempore vesp
eris. V. fuisse